

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 414/06-52

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť T. P., (...), t. č. vo výkone väzby, ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 5, čl. 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 písm. b), c) a d) a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri rozhodovaní o jeho väzbe vo veciach vedených pod sp. zn. 2 To 90/2005 a sp. zn. 2 Ntv 31/2005 a jeho uzneseniami z 13. septembra 2005, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Ndt 7/2006 z 15. februára 2006, ako aj postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod sp. zn. 3 T 3/2004 a jeho rozsudkom z 18. mája 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. novembra 2005 doručená sťažnosť T. P. (ďalej len „sťažovateľ“) doplnená štyrmi podaniami doručenými ústavnému súdu 12. júna 2006 a podaním doručeným 15. februára 2007, ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 5, čl. 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 písm. b), c) a d) a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pri rozhodovaní o jeho väzbe vo veciach vedených pod sp. zn. 2 To 90/2005 a sp. zn. 2 Ntv 31/2005 a jeho uzneseniami z 13. septembra 2005, uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Ndt 7/2006 z 15. februára 2006, ako aj postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 3 T 3/2004 a jeho rozsudkom z 18. mája 2006.

Zo sťažnosti vyplýva, že na podklade obžaloby krajského prokurátora v Banskej Bystrici sp. zn. Kv 34/03 z 30. júna 2004 je krajským súdom vedené trestné stíhanie proti sťažovateľovi (zároveň aj proti jeho družke V. M.) pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 a § 219 ods. 1 Trestného zákona platného do 31. decembra 2005. Sťažovateľ bol v predmetnej veci vzatý do väzby ešte v prípravnom konaní, a to na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. Tp 29/03 z 19. marca 2003 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 2 Tpo 31/03 z 8. apríla 2003.

Pretože sťažnosť sťažovateľa v pôvodne predloženej podobe nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), vyzval ho ústavný súd 24. mája 2006 na jej doplnenie a predloženie písomností nevyhnutných na jej posúdenie podľa ustanovenia § 25 zákona o ústavnom súde.

Následne sťažovateľ listom zo 7. júna 2006 požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ním poukazujúc na to, že je väzobne stíhanou osobou a nemá finančné prostriedky potrebné na to, aby mohol hradiť náklady zvoleného obhajcu.

S prihliadnutím na zistené skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že u sťažovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatnenie nároku na ochranu ústavnosti, a preto uznesením zo 14. decembra 2006 rozhodol o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom tak, že jej nevyhovel, a súčasne mu dal možnosť do 30 dní od doručenia tohto uznesenia predložiť splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. V odôvodnení citovaného uznesenia ústavný súd taktiež uviedol, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti bude jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 5. januára 2007.

Na uznesenie ústavného súdu sťažovateľ reagoval podaním z 3. februára 2007 doručeným ústavnému súdu 15. februára 2007, avšak splnomocnenie pre advokáta napriek uvedenému nepredložil, iba oznámil, že si „*zvolil plnou mocou advokáta vo veci (...)*“ a uviedol meno advokáta.

V nadväznosti na to ústavný súd 16. februára 2007 vyzval označeného advokáta, aby oznámil, či prevzal zastupovanie sťažovateľa v konaní o jeho sťažnosti pred ústavným súdom. Uvedený advokát listom doručeným ústavnému súdu 9. marca 2007 uviedol, že prijme splnomocnenie sťažovateľa, ak mu bude uhradená záloha za jeho zastupovanie. Dňa 27. marca 2007 ústavný súd zisťoval u advokáta, či prijal zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom. Advokát potvrdil ústavnému súdu už uvedené. Preto ústavný súd 28. marca 2007 znova vyzval sťažovateľa na predloženie splnomocnenia v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Sťažovateľ prevzal výzvu 2. apríla 2007.

Sťažovateľ do predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom splnomocnenie na svoje zastupovanie v ústavnoprávnom konaní nepredložil.

Ústavný súd pripomína, že od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nemožno upustiť.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie: a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti a navyše sťažovateľ nepripojil k sťažnosti splnomocnenie pre advokáta na jeho

zastupovanie pred ústavným súdom, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre tento nedostatok upozornený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2007